

**НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ**

**ОДЕСЬКИЙ РЕГІОНАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ
ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ**

КАФЕДРА ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА РЕГІОНАЛІСТИКИ

**ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ:
ІСТОРІЯ ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ,
ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ**

[Електронний ресурс]

*Матеріали XII наукової Інтернет-конференції
за міжнародною участю для аспірантів та докторантів*

28 травня 2021 року

**Одеса
2021**

УДК 351(477)

П 88

Рекомендовано до друку Науково-експертною радою
Одеського регіонального інституту державного управління
НАДУ при Президентіві України.
Протокол № 3 від 18 травня 2021 року

П 88 **Публічне** управління в Україні: історія державотворення, виклики та
перспективи [Електронний ресурс] : матеріали XII наук. інтернет-
конф. за міжнар. участю для аспірантів та докторантів, 28 трав. 2021 р.
– Одеса : ОРІДУ НАДУ, 2021. – 300 с.

Матеріали публікуються в авторській редакції

© ОРІДУ НАДУ
при Президентіві України, 2021.

Чернюк Софія Вікторівна,
здобувач освітнього ступеня бакалавр
ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського»

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ПАРТНЕРСЬКИХ ВІДНОСИН ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ І ОРГАНІЗАЦІЙ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

В сучасних умовах у формуванні правової, демократичної держави постає необхідність налагодження та розвиток партнерських відносин органів публічної влади і громадянського суспільства. Такий процес реформування цілої системи передбачає активізацію усіх інститутів громадянського суспільства. Але у такої взаємодії зацікавленою стороною є не тільки громадськість, а й держава та органи місцевого самоврядування. Має відбуватися зміна типу взаємовідносин між двома сторонами, з підпорядкування до діалогу. Співпраця між органами публічної влади та інститутами громадянського суспільства повинна базуватися на конструктивних та функціональних засадах, що в свою чергу, актуалізує потребу у виробленні ефективної та дієвої системи механізмів взаємодії органів державної влади, місцевого самоврядування та громадськості.

С. О. Кравченко вважає, що влада є складним за сутністю і багатоманітним за формами вияву явищем суспільного життя. Влада як відносно самостійний соціальний інститут має відношення як до громадянського суспільства, так і до держави. Соціальний інститут влади, за допомогою соціальних норм, правил, принципів і санкцій, що регулюють різні сфери суспільних відносин, здійснює свою організаційну, регулятивну, управлінську та виховну функцію як у просторі держави, так і в просторі громадянського суспільства. У свою чергу, на думку А. М. Михненка, суспільство – це складна, динамічна система взаємодії людей, що пов'язані між собою в сферах виробництва, обміну, споживання життєвих благ і встановлюють межі поведінки в спільних інтересах за допомогою соціальних норм (у тому числі – юридичних) [1].

Як зазначено в «Національній стратегії сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2016-2020 роки», затвердженій Указом Президента України від 26 лютого 2016 року, громадянське суспільство – важливий елемент будь-якої демократичної держави, відіграє одну з ключових ролей у впровадженні нагальних суспільних змін і належного врядування, в управлінні державними справами і вирішенні питань місцевого значення, розробці і реалізації ефективної державної політики у різних сферах, утвердженні відповідальної перед людиною правової держави, розв'язанні політичних, соціально-економічних та гуманітарних проблем [2].

Громадянське суспільство існує там, де економічно та політично вільні особи беруть участь у державній діяльності та забезпечують свої інтереси шляхом самоорганізації. Тобто, самоорганізація на різних рівнях суспільного життя й становить сутність громадянського суспільства як системи перш за все горизонтальних зв'язків [3].

Слід зазначити, що держава разом із суспільством перебувають у тісних взаємостосунках і не можуть існувати один без одного. Держава не може існувати поза суспільством, тому що є похідною від нього, але водночас саме завдяки неї суспільство набуває цивілізованості.

Європейські держави сьогодні використовують три моделі взаємодії органів влади та інститутів громадянського суспільства, а саме: нормативну модель, засновану на ліберальній традиції; легітимаційну модель, засновану на системному підході, де інститути громадянського суспільства виконують важливі функції на «вході» політичної системи; інструментальну модель, з якою інструментальна функція інститутів громадянського суспільства полягає в ефективному рішенні соціальних проблем [4].

І. Колосовська вважає, що саме створення ефективних партнерських стосунків між владою та громадянами передбачає аналіз проблем, їх оцінку, аналіз та оцінку інтересів, розвитку співробітництва, взаємною відповідальності, а також налагодження двостороннього зв'язку, який спрямований на пошук шляхів вирішення найактуальніших проблем та забезпечення довіри один до одного [5].

Взагалі не існує певної універсальної моделі взаємовідносин органів публічної влади та громадськості, яка б була прийнятною для України, але

розглянувши досвід інших країн, з урахуванням історичних традицій, законодавчої бази та актуальних задач, які стають перед сучасним українським суспільством цей досвід можна інтерпретувати до України.

Поліпшення взаємовідносин між органами публічної влади та громадськості можливо очікувати за умови вирішення таких проблем як:

– включення процедур залучення громадських рад до ухвалення рішень і консультацій із громадськістю до регламентів органів виконавчої влади;

– покращення ресурсного забезпечення (матеріального фінансового, кадрового, інформаційного) структурних підрозділів органів державної влади, відповідальних за взаємодію з громадськістю;

– підвищення рівня компетентності, інституційної спроможності, відповідальності як громадськості, так і органів державної влади, а також загалом правової, політичної, громадянської культури населення;

– дотримання вимог законодавства щодо врахування конструктивних пропозицій громадськості за результатами консультацій або надання обґрунтувань неврахування таких пропозицій [6].

Список використаних джерел

1. А. М. Михненко, С. О. Кравченко, І. В. Пантелейчук та ін. Суспільство та влада: механізми взаємодії : навч.- метод. матеріали для слухачів дисципліни “Механізми взаємодії суспільства і влади”. – Київ : НАДУ, 2013. 80 с.

2. Національна стратегія сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2016-2020 роки. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/68/2016#Text>.

3. Ильин М. В. Освоение свобод и гражданств в космополитическом предназначении. В поисках гражданского общества; НовГУ имени Ярослава Мудрого. – Великий Новгород, 2008. С. 39–42.

4. Почему НКО и власти нужны друг другу. Модели взаимодействия в регионах Северо-запада, публичная политика: вопросы мягкой безопасности в Балтийском регионе / Н. Яргомская, Е. Белокурова, М. Ноженко та ін.; Под. ред. М. Б. Горного. – СПб.: Норма, 2004. С. 52–147.

5. Збірник наукових праць Національної академії державного управління при Президентові України / за заг. ред. Ю. В. Ковбасюка. – Київ : НАДУ, 2014. – Вип. 2. 172 с.

6. Взаємодія держави та інституцій громадянського суспільства: роз'яснення Міністерства юстиції України від 03.02.2011 р. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/n0018323-11>.